

jeg, at det havde Betydning, at vi ved vor Afstemning gav endnu en lille Erindring til Ministerens Kontorer om større Sparømsmelighed, især saalænge vi have Snes af Mile liggende hen, sukkende efter de letteste Baner.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Det ærede Medlem vil vist have lagt Mærke til, og hvis han ikke har det, saa kan jeg nu i hvert Fald understrege det, at jeg har udtalt mig imod Vædringsforslaget under Nr. 10, nemlig om Sammenknytning af de to Baner. Jeg mener, at jeg forleden sagde Tilstrækkeligt mod dette Forslag, og jeg antager ikke, det kan nytte, at jeg kommer ind paa det igjen. Jeg har altid været en Modstander af at knytte disse to Baner sammen. Men det Svar er vist ikke fyldestgørende for det ærede Medlem. Jeg forstod ikke ret det ærede Medlems Spørgsmaal med Hensyn til den næstforekommende Bane. Jeg antager, at ogsaa dette Spørgsmaal knyttede sig til Løgstorbanen; jeg antager, Spørgsmaalet var om min Stilling til den næste Sag paa Dagsordenen, og gik ud paa, hvorvidt jeg kunde sige Noget dertil nu. Jeg kan kun dertil sige, at min Stilling til det kommende Lovforslag er uforandret. Jeg maa stadig udtale mig imod Banen, saaledes som den foreligger her, og for den, saaledes som den forelaa, da den kom ind i Thinget, saa det kan godt være, det ærede Medlem kan faae Kostyr for at faae disse Ting forandrede. Af den Grund, af Hensyn til min Stilling vil jeg derfor ikke raade det ærede Medlem til at tage en anden Stilling, end han ellers vilde. — Hvad det andet Punkt, det Økonomiske angaar, saa vil jeg dog minde det ærede Medlem om, at, tager jeg ikke fejl, saa er der sparet 1½ Million Kr. under Behandlingen af de to Lovforslag om Jernbaner, i alt Fald paa Papiret, om de blive sparede i Virkeligheden, er er jo et andet Spørgsmaal; og der er ikke vist saa ganske lidt Smødefommenhed fra min Side, tror jeg, til at tage mod forskellige Ting. Saaledes har jeg i Henseende til lettere Anlæg fundet mig i at tage Udstilligt, som jeg helst var fri for, og ligeledes har jeg fundet mig i Medhættelser til Driftsmateriellet, som jeg helst var fri for. Men det kan Alt sammen passere, det, som det for mig kommer an paa her ved Slagelse—Næstved Banen, er kun det at faae den i en Form, som jeg anser for fyldestgørende, og derunder hører Slagelse Stationens Flytning. Ved den anden Linie er det mig om at gjøre at faae en Retningslinie for Banen, som jeg med

god Samvittighed kan sige, at jeg kan gaa med til, men det har jeg ikke kunnet gjøre, naar man vil løse dette lokale Jernbanespørgsmaal ved at tage en Bane, som i Virkeligheden maa siges at være en Vængdebane midt gennem Sylland. Jeg vil naturligvis overlade til Thinget, om det mener at kunne være med dertil, men jeg kan ikke tjene med at gaa ind derpaa. Derfor maa det ærede Medlem ikke have for megen Tillid til mig i den Henseende. Jeg holder min Stilling. Imidlertid vil det ærede Medlem og det høie Thing naturligvis let forstaa, at jeg, ligesom ærede Herrer, lægger megen Vægt paa at gennemføre nogle Jernbanelove, selv om vi paa Grund af disse Tilfudsparagrafer ikke komme dertil i Aar, ikke blot af Hensyn til de Egne, som skulle forsynes, men ogsaa af Hensyn til, at der derved bliver udført et offentligt Arbejde, som vi meget trænge til. Endvidere er der en anden Grund. Disse Forslag har jeg arvet, jeg kan nok bruge det Udtryk uden at blive misforstaaet, de have foreligget tidligere positivt for Thinget, og de have været paakaldte i mange Aar. Det vilde derfor være heldigst, om man gennemførte dem nu, og saar man dem ikke gennemført, vil jeg anse mig for berettiget til at staa friere. Der er, som det ærede Medlem nævnte, en Mængde andre Jernbaner, som vi trænge til, og som kunne paakaldes, og saa maa man have Lov til frit at overveie, hvilken Vej man skal gaa i Fremtiden. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i hans store Statsbaneideer, som dog ere af nyere Datum, saa vidt jeg husker. Da vi i sin Tid talte om Odense—Bogense Banen, var det ærede Medlem ikke Statsbanemand i det Omfang som nu (Modgælse af Berg). Det kan være, men jeg tror ikke, at min Hukommelse skuffer mig. Jeg er imidlertid ikke med paa de Ideer, og jeg holder fast paa, at vi skulle sortere vore Baner, og at det vil være et lidet uhyggeligt og frugtbart Standpunkt at stille sig paa, at tage Statsbaner overalt og til Hvermands Dør, saa faae vi det hele Land over os og ingen Ting gjort. Vi maa sortere dem fornuftigt, vi maa finde Hovedlinier som Statsbaner og støtte de private Baner, som der er Grund til at anlægge, baade med Undersøgelser og Tilstud. Det vil jeg pointere, da det ærede Medlem var inde derpaa, for at jeg ikke skal blive taget til Indtægt for det ærede Medlems Ideer eller spændt for dem, thi det vil jeg ikke. Jeg har forleden præciseret mit Standpunkt saa tilstrækkeligt, at jeg indtil videre kan henholde mig dertil.